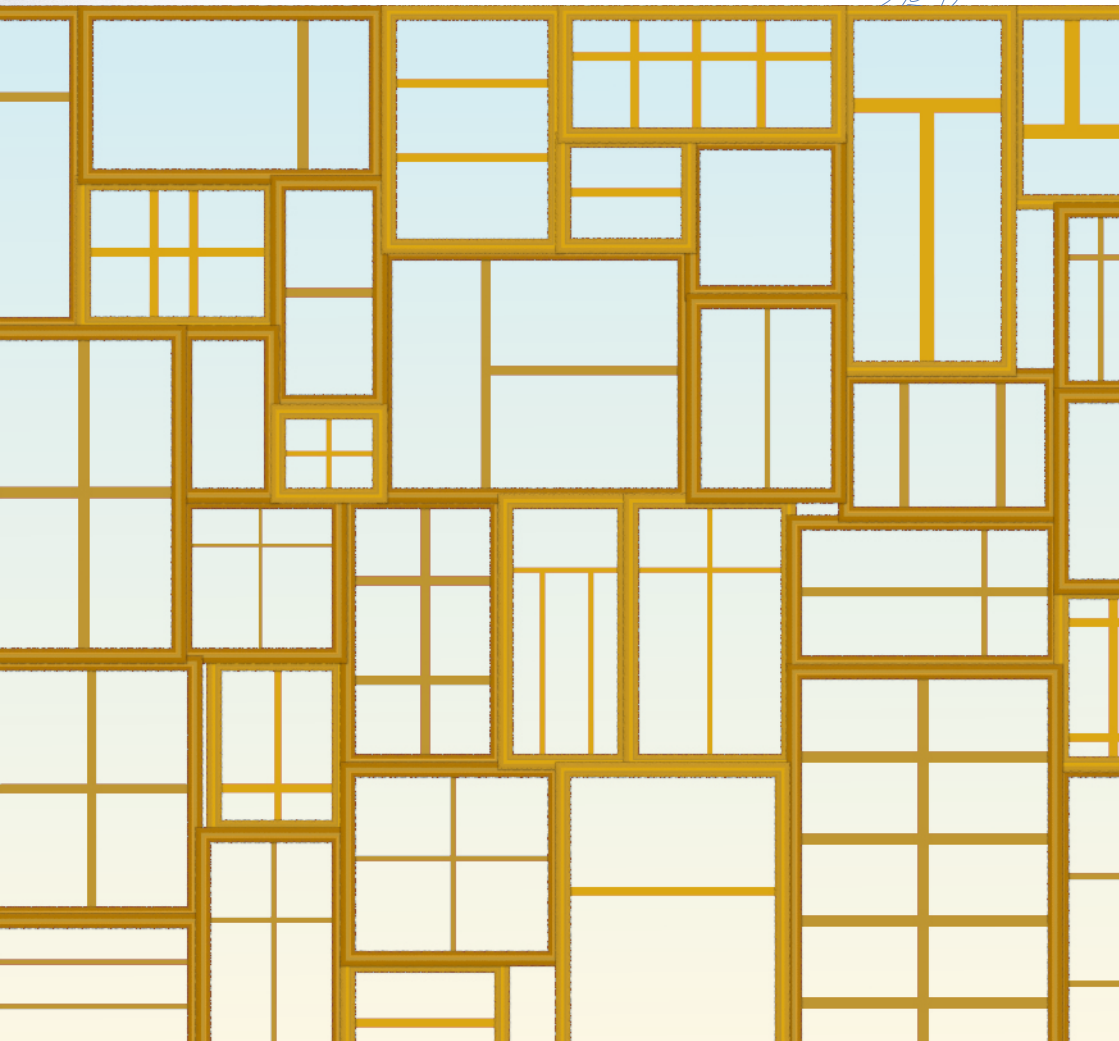

únor 2026
10. číslo

Žurnál

Obsah

2

Stres — jeho příčiny, důsledky,
jak s ním pracovat ve škole?

4

Ohlédnutí za MS juniorů v ledním hokeji:
Nervy drásající finále, Česko postrachem
veleobra nebo žně rekordů

21

Valentýnský dopis

22

Brusel: Třikrát jinak, přesto stejně

40

Johy yapp session

42

Kladno s Motorem i nadále
tápe ani po reprezentační
pauze se nenaladilo vítězně

45

Křížovka

Šéfredaktorka: Johana Kunzová / Redakce: Sofie Hlásná, Matěj
Kučera, Patrik Sivek, Nela Svobodová, Tomáš Vacek / Grafická úprava
a obálka: Patrik Sivek / Korektura: Mgr. Zuzana Sýkorová / Vydává
Sportovní gymnázium, Kladno, Plzeňská 3103. / Časopis je občasník.

Kontakt: sivepa28b@sgagy.cz, kunzjo28b@sgagy.cz

22

40

Vážené čtenářky, vážení čtenáři a vážené čtenářstvo,

vítejte u prvního vydání Žurnálu roku 2026. Pokud náš časopis držíte v tištěné podobě, gratuluji — právě máte v rukou náš první barevný výtisk. A pokud jste nás objevili na stránkách školy, pak vám patří ještě větší gratulace — dokázali jste téměř nemožné.

Ted' už ale k hlavní části. Do redakce jsme přivítali nové členy a pokud Vás baví psát, rádi mezi sebou přivítáme i Vás. V novém čísle vás čeká spousta napínavých i naučných článků.

Prvním z nich je článek o stresu, ve kterém se dozvíte, jak se může projevovat a jak ovlivňuje studenty, ať už u nás ve škole, nebo po celém světě. Dále si můžete zevrubně přečíst o našem „juniorském stříbře, které bylo zlatem žíhané“, tedy o mistrovství světa juniorů v ledním hokeji. Únor, láska a Valentýn - to je téma básně, která byla pro Žurnál napsána během tohoto zimního období. „Třikrát jinak, přesto stejně“ — tak by se dalo shrnout vypravování psané formou deníku o Erasmu v Bruselu, a to ze tří různých pohledů. Poté si můžete přečíst úvahu, kterou jsem zpracovala, je to menší zamyšlení nad tím, co dnes máme a nemáme a zda si věci kolem sebe dostatečně vážíme. Následně se vrhneme na článek o hokejovém zápase Rytířů Kladno proti Motoru České Budějovice. A nakonec jsme si pro vás připravili historicky první křížovku v našem žurnálu.

Tímto bych Vám jménem celé redakce chtěla popřát příjemné čtení. Doufám, že si z našich článků něco odnesete a že si náš časopis přečtete i příště.

**Johana
Kunzová**
šéfredaktorka

Sofie Hlásná

Stres — jeho příčiny, důsledky, jak s ním pracovat ve škole?

S novým školním pololetím a s blížícími maturitami přichází také obavy z neúspěchu a stres. Stres vždy byl, je a bude součástí našich životů. Jak ale vzniká? Co přesně ho tvoří? Jaké jsou jeho důsledky a jak s ním máme pracovat? Napsat o tomto tématu mě napadlo právě s končícím pololetím. Závěrečné testy, práce, prezentace, to všechno jsme zažívali na konci ledna. Abychom předešli strachu a stresu, musíme vědět, co se vlastně děje.

Tento stav je přirozenou reakcí na fyzickou či psychickou zátěž. Ať už ho máme ze školy nebo z osobního života.

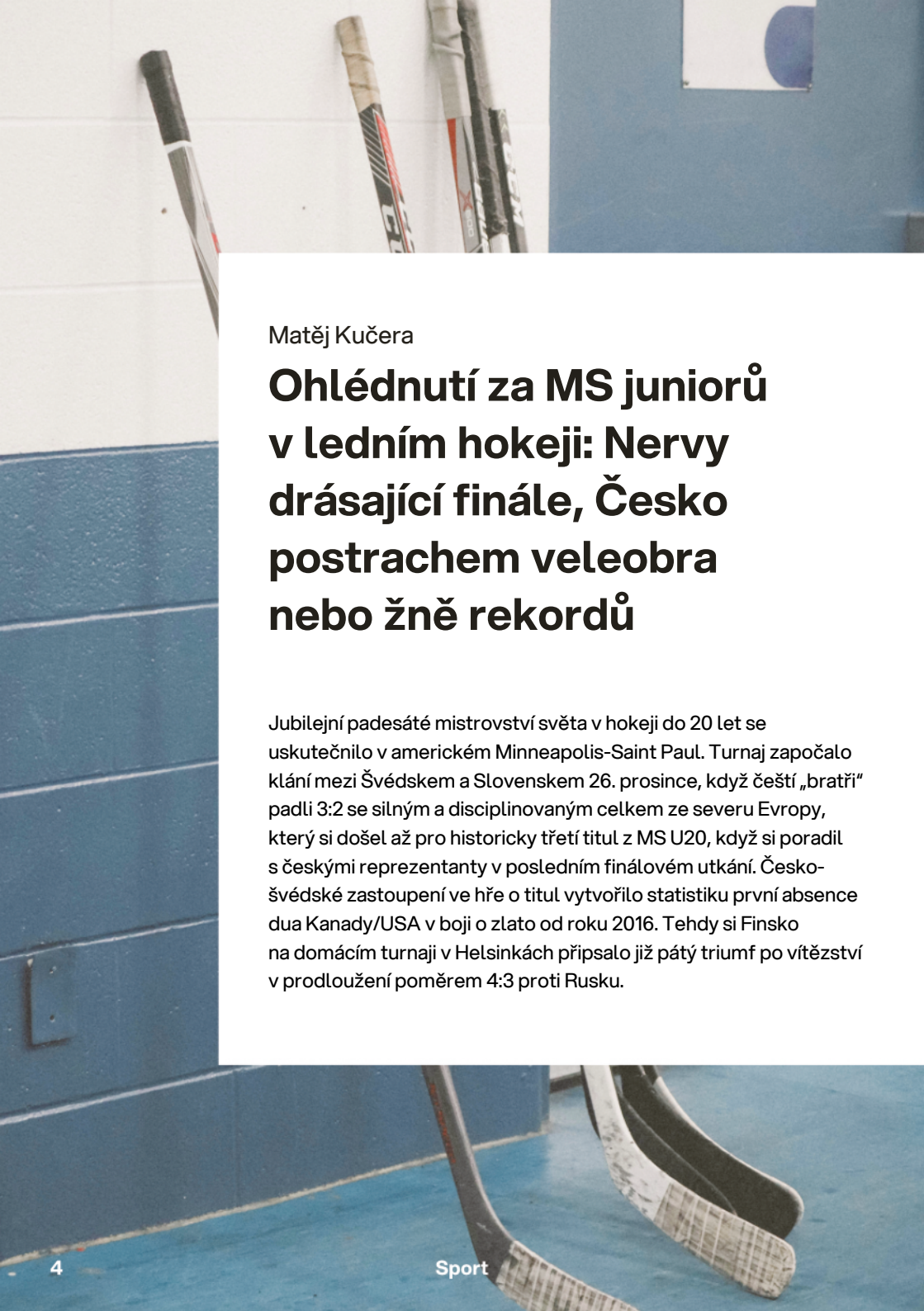
Určitě jste to někdy už zažili — tlukot srdce, pocení, třes hlasu, bolest hlavy a také podrážděnost a úzkosti. Tak se projevuje stres. Stresové situace vyvolávají v našem těle uvolňování stresových hormonů, jako jsou například adrenalin, kortizol nebo dopamin. Dlouhodobé setrvávání v tomto stavu nám může přinést několik důsledků jako jsou třeba psychické problémy —

deprese, poruchy spánku, podrážděnost. Chronický stres dokonce zvyšuje riziko civilizačních chorob jako obezita, diabetes, srdeční infarkt nebo mozková mrtvice.

Těmto problémům se dá lehce předejít v podobě malých návyků. Nejde o velké změny. Stačí do své rutiny a denního života přidat pár drobných změn. Jedna z nich je pohyb, který snižuje stresové hormony. Dalšími jsou kvalitní spánek nebo vyvážená strava, koníčky, čas pro sebe, meditace, sociální kontakty. To všechno nám může pomoci se snížením stresu. Nejvíce stresových situací nám ale pravděpodobně přináší škola nebo práce. Jak pracovat v těchto

situacích? Jako prevence stresu ve škole se dá považovat organizace času. Když víme, co nás ten den čeká, jsme na to psychicky připraveni. S tímto se také pojí rutina, která má stejné důsledky jako organizace času. Osvědčená jsou také dechová cvičení, například během hodin nebo práce, relaxace a mluvení o problémech s někým, komu věříme. Osobně doporučuji krátké přestávky právě na ta dechová cvičení nebo procházky. Pokud stres přetrvává, nebojte se říct si o odbornou pomoc. Stres sice ke škole patří, ale když se budeme držet pár základních pravidel, nemusí nás dostávat jen do nepříjemných situací.

A photograph of several ice hockey sticks leaning against a blue wall. The sticks are of various colors, including black, white, and red. The wall is made of blue panels. The image is used as a background for the article.

Matěj Kučera

Ohlédnutí za MS juniorů v ledním hokeji: Nervy drásající finále, Česko postrachem veleobra nebo žně rekordů

Jubilejní padesáté mistrovství světa v hokeji do 20 let se uskutečnilo v americkém Minneapolis-Saint Paul. Turnaj započalo klání mezi Švédskem a Slovenskem 26. prosince, když čeští „bratři“ padli 3:2 se silným a disciplinovaným celkem ze severu Evropy, který si došel až pro historicky třetí titul z MS U20, když si poradil s českými reprezentanty v posledním finálovém utkání. Česko-švédské zastoupení ve hře o titul vytvořilo statistiku první absence dua Kanady/USA v boji o zlato od roku 2016. Tehdy si Finsko na domácím turnaji v Helsinkách připsalo již pátý triumf po vítězství v prodloužení poměrem 4:3 proti Rusku.

Skupina B

Česko
Kanada

5:7

Svěřenci pod vedením kouče Patrika Augusty odstartovali skupinu B proti „Javorovým listům“, svému oblíbenému soupeři z posledních let. Za kormidlem mladíků z Česka stál kapitán s reprezentačními zkušenostmi, starý známý soupeř ze zámoří, Petr Sikora. Ptáte se proč? Kanadští fanoušci ho „vybučeli“ v minulém ročníku za údajnou simulaci po zásahu kolenem od Portera Martona, jemuž shodou okolností bylo též přiděleno „céčko“. Zkrátka očekávání byla vysoká, emoce by se daly krájet. Přestože v Česku proběhlo úvodní buly v půl třetí ráno, kdo si přivstal, určitě nelitoval. První slovo mohl pronést Nestražil, ale po samostatném úniku přímo z trestné lavice byl přečten a „vyčapán“ kanadským „mužem v masce“, Carterem Georgem. První změna skóre přišla po exkluzivní přihrávce talentovaného Gavina McKenny, kterou zužitkoval již zmíněný Martone. Evropané našli odpověď tři minuty před koncem úvodního dějství, když se po nahození Adama Benáka postaral Tomáš

Poletín o geniální teč, čímž zároveň otevřel střelecký účet českého týmu na šampionátu. Michael Hage to takto nechtěl nechat a po třiceti sedmi vteřinách překlopil vedení zpět na stranu země s nejvíce jezery na světě. Básnit o tomto klání by nebyl problém, ale tolik času bohužel nemám, takže to lehce „učešu“. Naši mladíci se studenou sprchou v podobě gólu do šatny na 1:2 nenechali vykolejit, protože po trefě Vojtěcha Čihaře o sobě dal vědět také Sikora po nechyatelném gólu na 3:2. Soupeř na konci druhé periody nezaháel a přišlo vyrovnání. Třetí třetina nabídla dohromady šest branek, z toho bohužel čtyři rozvlnily naši síť. Poslední „pojišťovací“ upravila na konečných 7:5, přičemž se kapitán a zároveň střelec Martone nevyznamenal zrovna sportovně a fér, při následné oslavě poklepal na záda Adama Benáka. Tento moment si zapamatujte. Po divoké přestřelce se nakonec radovala Kanada a tímto počinem si připsala první vítězství za plný počet bodů.

Česko
Dánsko

7:2

Čeští reprezentanti se dokázali z pro-hry oklepat a skvělou ofenzivní pověst si přenesli do druhého utkání s Dánskem, kterému jako povánoční dárek nadělili 7 branek. Na výhře 7:2 se výrazně podíleli čeští obránci. Svým ofenzivním a drzým stylem hry se vyznamenal devatenáctiletý Tomáš Galvas, obranný talent Bílých Tygrů z Liberce, jenž si ke dvěma asistencím v zápase připsal také jednu branku, už druhou na turnaji. Dosáhl tak ohromujících pěti bodů ve dvou zápasech (!) z pozice beka. Přesvědčivá premiérová výhra byla na světě a sebevědomí hráčů vzrostlo.

Česko
Finsko

2:1_{pp}

Třetím vyzyvatelem Čechů ve skupině byli doposud dominantní Finové, kteří vyslali jasný vzkaz deklasováním juniorky Lotyšska 8:0. Pozitivní impuls přišel také pro naše barvy, poněvadž se do zápasu mohl po lehkém zranění zapojit urostlý zá-
dák Radim Mrtnka. Oba týmy měly motivaci zmocnit se vítězství. Úvodu zápasu vévodili právě Češi, když po výborném napadení přetavili herní převahu ve vedení 1:0 již v druhé minutě hry, když využili vyššího testu Veetiho Vaisanena za krosček a po pouhých 112 vteřinách hrací doby se prosadil tvrdou ránou zápěstím třinecký Matěj Kubiesa. Skóre se znovu změnilo až dvacet vteřin před koncem základní hrací doby, kdy pokazil dosud čistý štít Michalu Oršulákovi forvard Emil Hemming. Muselo se tedy prodlužovat. Český národní tým prokázal chuť vyhrát a po lišáckém pasu kapitána Petra Sikory za obranu Suomi zazářil Adam Jiříček, na jehož parádní stáhnutí a následnou střelu mezi nohama byl gólman Petteri Rimpinen příliš krátký. Kromě zpečetění druhého bodu pro srdce Evropy se nadějný obránce draftovaný St. Louis Blues také zviditelnil v hokejovém prostředí.

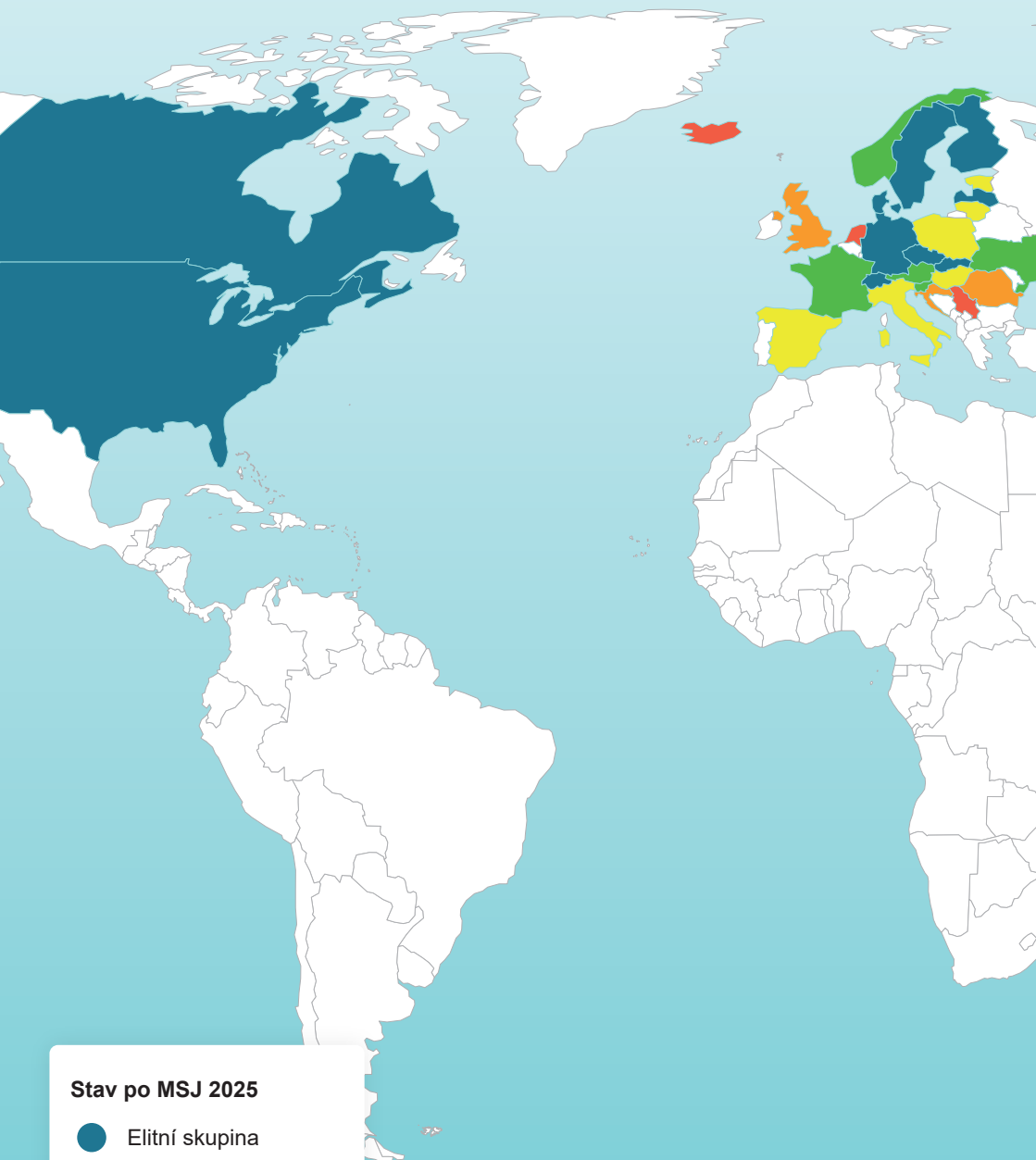
Česko
Lotyšsko

4:2

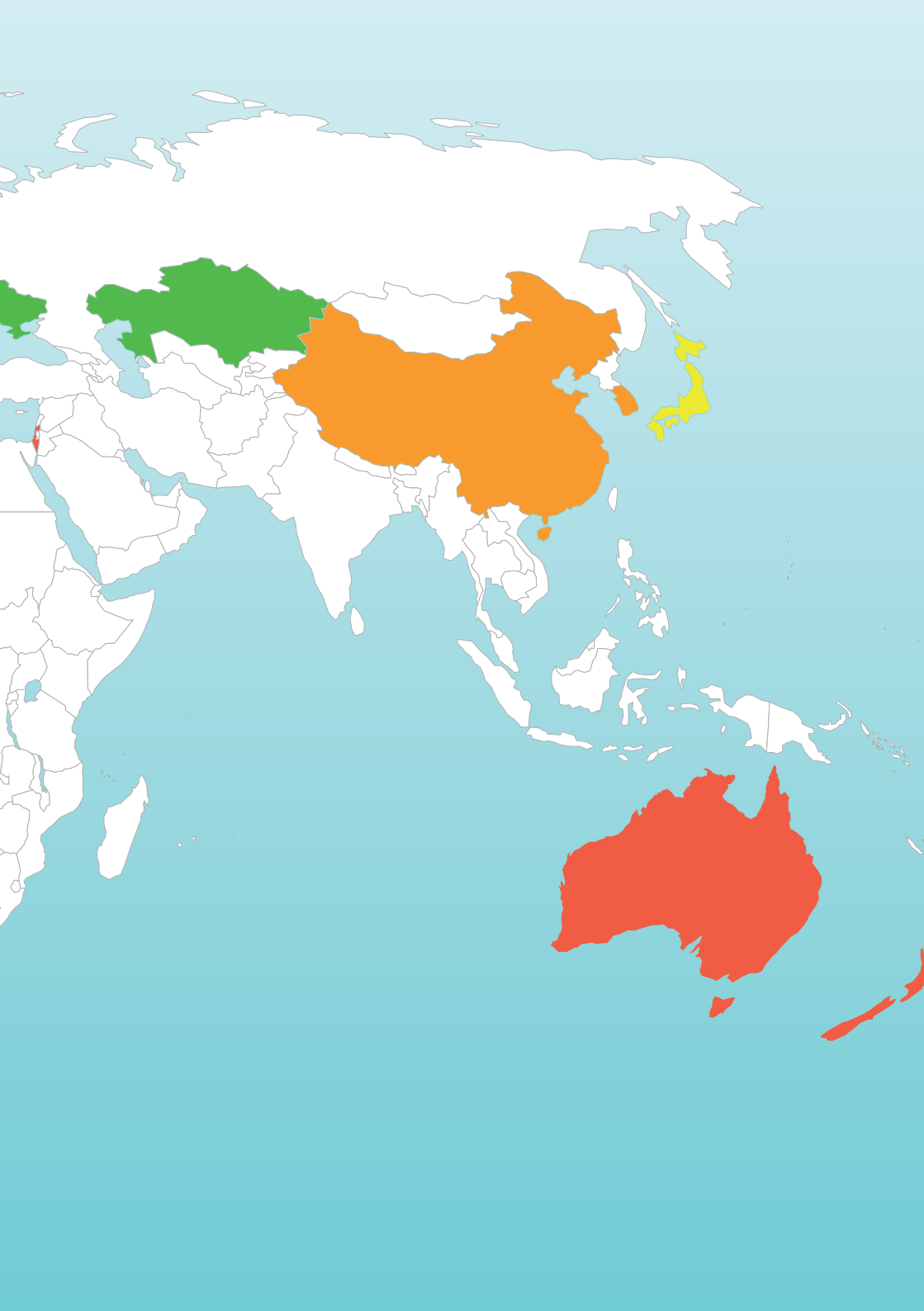
Play-off

Závěrečný duel byl pro českou posádku jakousi povinností pro úspěšné pokračování ve vyřazovacích bojích, jelikož právě Finové s námi drželi krok v boji o druhé místo skupiny ve skupině B až do posledního zápasu základní části. Lotyšský mančaft se nejdříve ujal vedení, načež národní tým odpověděl vzápětí a dvěma rychlými góly překlonil vedení na svoji stranu. Za stavu 3:1 se zdálo být hotovo, jenže devatenáctiletý křídelník, nastupující za Plzeňskou mládež, Markus Sieradzkiš vzkřísil naději „země modrých jezer“. Definitivní tečku za utkáním udělal Václav Nestršil, když potrestal risk bez gólmana při hře šest na pět. Umístění ve skupině nakonec vyznělo lépe pro Česko, po čtyřech zápasech jsme vstřelili 18 branek, 12 obdrželi, nasbírali o bod více a s celkovými osmi obsadili druhé místo.

Stav po MSJ 2025

- Elitní skupina
- Divize I skupina A
- Divize I skupina B
- Divize II skupina A
- Divize II skupina B

Skupina A

USA

první místo na MSJ 2025

Švédsko

čtvrté místo na MSJ 2025

Slovesko

šesté místo na MSJ 2025

Švýcarsko

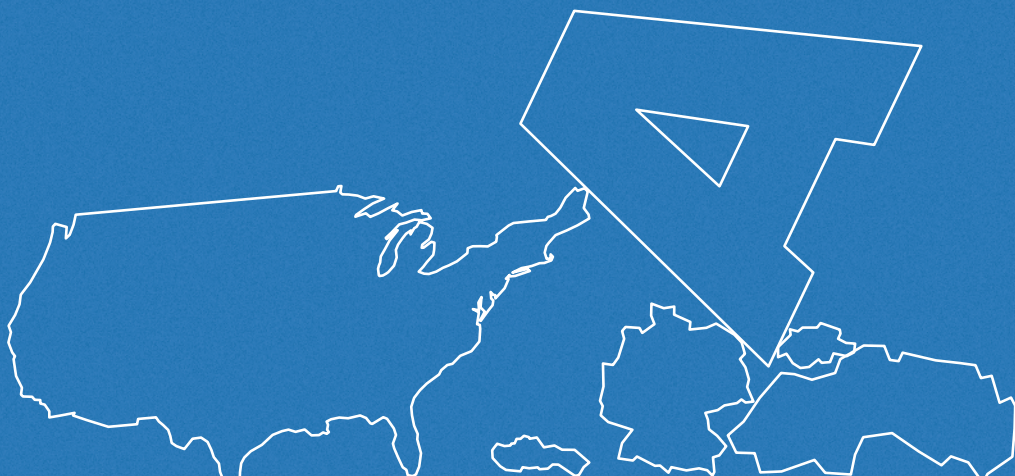

osmé místo na MSJ 2025

Německo

deváté místo na MSJ 2025

Skupina B

Finsko

druhé místo na MSJ 2025

Česká republika

třetí místo na MSJ 2025

Kanada

páté místo na MSJ 2025

Lotyšsko

sedmé místo na MSJ 2025

Dánsko

postup z divize I

Pavouk

čtvrtfinále

semifinále

Konečné pořadí

- 1 Švédsko
- 2 Česká republika
- 3 Canada
- 4 Finsko
- 5 USA
- 6 Švýcarsko
- 7 Lotyšsko
- 8 Slovensko
- 9 Německo
- 10 Dánsko (sestup do divize I — skupina A)

Z divize I skupiny A do příštího mistrovství postoupilo Norsko a nahrazuje tak Dánsko.

4:3 FIN

finále

 SWE 4:2 CZE

4:6 CZE

třetí místo

 CAN 6:3 FIN

Play-off

Prvopočátek bojů o všechno se nerýsoval úplně dle představ. Trenérskému štábu se nepozdával laxnější přístup mladíků na cvičišti, tudíž se jim rozhodli připomenout, že musí stát nohama na zemi, aby uspěli na bojišti, a to v podobě několika sprintů, kterých se zúčastnili mimo jiné i gólmani. Tento počín se v pozdější fázi vyřazovacích bojů zdál být klíčovým.

Česko
Švýcarsko

čtvrtfinále

6:2

Do prvního mače o všechno nevstoupili tuzemští reprezentanti nejlépe, když osm vteřin po ubránění raného oslabení inkasovali. Postaral se o to urostlý kapitán Švýcarů Leon Muggli. Pauza nám přišla vhod, protože necelou minutu do druhé dvacetiminutovky se prosadil Galvas. Mistři čokolády se však neroztekli a využili menšího trestu Radima Mrtky po šikovné příhře do odkryté klece. Zpětná vazba se dostavila v nejvyšší čas. Nejprve se vyzna-

menal Samuel Drančák svojí premiérovou trefou na turnaji, sůl do rány přisypal Jiříček 44 sekund po vyrovnávacím gólu. Radost příznivců Česka mohla po chvíli opět vypuknout, jejím strůjcem se stal Sikora. Na povedenou druhou třetinu navázal Jiří Klíma deset minut před koncem základní hrací doby po úpravě skóre na 5:2. Třešničku na dort přidal Jakub Fibigr po trefě v přesilovce, čímž stanovil finální skóre gólově úrodného čtvrtfinále a "uzavřel první set".

Historie se opakuje

Los nám na předposlední hru na šampionátu přidělil Kanadu, již tradičního soupeře pro play-off. Na zámořského protějška jsme tímto narazili už počtvrté za sebou. Nejprve jsme „kolébce hokeje“ podlehli v prodloužení navzdory urputnému boji ve finále roku 2023. O rozhodující trefu se tehdy postaral hvězdný Connor Bedard. Češi si tuto prohru vzali poněkud osobně. Svého soka v následujících dvou letech pokaždé vyšachovali až v samotném závěru a zvrátili na svoji stranu dva nervy drásající trháky. První skalp přišel po nešťastném vlastním gólu Olivera Bonka, těsně před třetí sirénou. Smolný moment pro hráče, který paradoxně začínal jako český reprezentant, ale později díky dvojímu občanství využil možnosti hájit barvy giganta

ze Severní Ameriky. Rok na to se díky milimetrové trefě v čase 59:20 proslavil Adam Jecho, jehož gól si dokonce vyžádal hlášku „Jecho způsobil ticho“ od legendárního Roberta Záruby. Tenkrát jeho ledová sprcha utišila arénu v Ottawě, kanadském hlavním městě, kde hraje své domácí zápasy veleúspěšný, tradiční celek z NHL, z historického hlediska jedenáctinásobný držitel Stanley Cupu, Ottawa Senators. Latka zápasu byla velmi vysoko, pokud bereme v potaz, že první střet skončil šílenou hrou s dvanácti vstřelenými góly, vždyť to je v průměru pět minut na každý gól. Nutno zmínit fakt, že mnoho českých fanoušků obětovalo spánek kvůli podpoře našich nadějí v našem nejúspěšnějším a diskutabilně i národním sportu.

semifinále

Česko
Kanada

6:4

První řádek semifinálového příběhu mohl napsat český tým, ale závar před „kasou“ soupeře zůstal nevyužit. Kanaďané se na turnaji mohli pyšnit výtečnými přesilovkami a nebylo tomu jinak ani v duelu s Čechy. Po chaotickém závěru první početní výhody v utkání dostal puk do brány Tij Iginla, první draftovaný hráč vůbec v historii klubu Utah Mammoth, nejnovějšího týmu National Hockey League. Konec počáteční třetiny naznačil, že i tento střet si

zadělává na pořádné drama. Urostlý Max Curran po výborném napadání získal kotouč za brankou a následně byl odměněn gólem, sice měl trochu, ale štěstí přeci přeje připraveným. Vstup do druhé třetiny nám chrstl vodu do obličeje, když po šikovném vypíchnutí puku mohl sok opět převzít vedení, ale gólman Oršulák podržel. O několik minut později se hra přelila na druhou stranu. Česko zvyšovalo svůj nápor v útočném pásnu a po silné pasáži se prosadil Adam Titlbach, jež zamířil s klidem a přesností nad lapačku bezmocného soupeře, co ve stejné situaci ztratil svou hůl. V jednom bodě přišla přesilovka pěti proti třem, když za vyhození puku z hrací plochy přisedl ke kapitánu Sikorovi Tomáš Poletín. Kanada potvrdila předešlé tvrzení, ale nikoli jakýmsi standardním „fikem“, nýbrž odrazem od kalhot jednoho z clonících hráčů. Už se pomalu chýlilo k druhé siréně, ale najednou se ocitl Michael Hage v situaci jeden na nula (gólmana). Max Pšenička se všelijak snažil zabránit rychlému nájezdu, ale bohužel v zápalu sekl svého konkurenta do ruky a po přezkoumání situace rozhodčí nařídili, že se uskuteční trestné střelení. Ten

samý kanadský hráč se svojí šikovnou klíčkou dostal do protipohybu gólmana, zakončit však nedokázal – jenže tady to nekončí. „Zebry“ znovu usedly za video a exekuce se měla opakovat, údajně kvůli podražení hokejkou Oršuláka, a tak se také stalo. Třetí minisérii nájezdů nakonec 18letý talent, jeden z mnoha produktů Karlovarské Energie, který nyní působí v týmu Prince Albert Raiders, dokázal zneškodnit a šikovným klepnutím do hokejky útočníka zamezil zakončení. Ti, co odešli od obrazovky před přestávkou, měli čeho litovat, protože se necelou minutu do konce třetiny po křížné přihrávce prosadil Adam Benák. Svůj projektil vyslal na stupeň a minutu přesně, přímo mezi lapačku a pravou tyčku. Ani vedení týmu se státním znakem na hrudi nepřetrvalo bůhví jak dlouho. Po drzém a překvapivém vyjetí před branku srovnal Cole Reschny. V mých očích akce zápasu, jedna z nejhezčích samostatného turnaje, přišla až v minutě číslo padesát, když po šikovném prohození od Václava Nestrašila ukázal svoje individuální technické dovednosti Vojtěch Čichař, který si sebevědomě obhobil jednoho z obranných strážců

„Javorových listů“, načež s naprostou elegancí vymetl pavučiny kanadské brány rychlým zakončením pod „vingl“. Už když se všechno zdálo chýlit ke konci, přišla řada na kapitána Martona, jehož schopnost rychle se zorientovat před brankou přinesla vyrovnávací gól na 4:4. Napětí se dalo krájet, Kanada byla na vlně, ale zde ukázali naši junioři skvělé nastavení v mysli. Je dost možné, že na tom má podíl i dříve zmíněný manévr trenérů před soubojem se Švýcary. Místo zhroucení přišel jakýsi impuls, chtíč, nabuzení a hlad po vítězství. V Čase 58:46 zmrazil Grand Casino Arenu Tomáš Poletín, který přes všechn tlak dostal neúmyslným pohybem své brusle hrací objekt pár centimetrů za čáru, ale i to stačí. Pátý kousek do brány protivníka byl po dalším VAR zkoumání uznán a finále bylo na dosah, ještě však zdaleka nebyl konec. Nabídka ukončení kanadského pomýšlení na titul přišla jako na stříbrném podnose, měla se hrát přesilovka a zbývalo přesně 54 sekund do ukončení základní hrací doby. Risk bez brankáře také hrál velkou roli, protože mezi hrou šest na pět nebo pět na pět bez brankáře je obrovský rozdíl. Finální úder zasadil

opět Vojtěch Čihař, tentokrát ve spolupráci se Sikorou, když se po tryskovém bruslení dostal před bránícího hráče a poslal puk do odkryté klece. Češi se tak mohli radovat, zato na druhé straně Kanadáné prohru neúnášeli. Takový Gavin McKenna hned po desátém gólu v zápase nejprve dostal trest za nesportovní chování a napadení rozhodčího, následně si po hře ani nechtěl podat ruce. Možná i to byl klíč úspěchu nad tradičním soupeřem.

Druhou vstupenku do finále si zajistilo dosavad neporažené Švédsko poté, co zdolalo svého odvěkého rivala z Finska 4:3 po samostatných nájezdech. Český tým čekal dost možná největší test až v souboji o titul. Nenahrával tomu ani fakt, že pauza mezi semifinále a finále netrvala ani čtyřia dvacet hodin, tudíž se z velké části jelo „na morálku“. Český tým dostal ve vyrovnané pasáži první třetiny možnost skórovat v početní výhodě, ovšem velmi disciplinovaná obranná složka Švédů bez menších problémů všechny hrozby zamítla. Druhá přesilová hra národního týmu vyústila v gól číslo jedna letošního finále, bohužel však do naší branky, potom co Země tří korunek využila zaváhání a chaosu před naším brankovištěm, a tak kromě cenností Rudolfa II. ze 17. století ukořistila i cenný otvůrák v zápase o titul. V rané fázi prostřední části mohlo být dvakrát hůř, ale tvrdou střelou forvarda Antona Frondella vytěsnil Oršulák ramenem mimo svoji svatyni. Při našich juniorech pravděpodobně stáli všichni svatí, jelikož ustáli několik velmi nebezpečných pokusů „Tre Kronor“. Štěstěna nestála pouze na jedné straně. Po Jiříčkově nádherné prověrce vyslané k levému hornímu růžku podržela Lova Harenstama branková kon-

strukce, tudíž se skóre neměnilo. Momentum však zůstalo s námi a po uzavření žlutomodré pětky ve svém obranném pásmu vyzkoušel svoje štěstí Klíma, kotouč však skončil pouze v lapačce. Závar ale soupeř ustál a mohl skóre navýšit hned vzápětí, při hře pěti proti čtyřem, načež se k vyraženému puku dostal asistent kapitána, Victor Eklund. Dva nula Ikea. Hřebíček do rakve hráčů v červenobílých dresech zatloukl Sascha Boumedienne, jehož umístěná dělovka div neprotrhla brankovou síť. Česko neházelo flintu do žita a pokoušelo se vykresat naději, ale vypadalo to, že kýžený gól nepříjde, ani kdyby klání trvalo do dalšího dne. Toto tvrzení platilo do 58. minuty. Adam Jiříček napráhl a ráznou střelou se postaral o snížení na dvougólovou ztrátu. Necelou půlminutu do konce se s tím nemazlil Kubiesa a potvrdil svůj výborný střelecký atribut. Zápletka byla rázem na světě. Alespoň do chvíle, než se o pojistku Skandinávců zasloužil Ivan Stenberg, čímž zároveň přidal třetí kanadský bod v zápase. Zpečtil tak poslední výsledek kulatého 50. mistrovství světa U20 v ledním hokeji. Mančaft Švédska si tak bez jediného přemožitele připsal zcela zasloužený triumf.

Rekordy a zajímavosti

Přišli jsme hrát

Skvělé hokejové momenty pro jak Čecha, tak nezaujatého fanouška přichystaly české naděje i letos. Za zmínku stojí nádherné góly, jako příjemně šokující řešení Adama Jiříčka v prodloužení proti Finům nebo třeba skvělý individuální gól Vojtěcha Čihaře v semifinále. Nelze však mluvit jen o jednotlivých hráčích. Týmová soudržnost, chuť hrát, výborná bilance se světovou špičkou a mnohem více zdobí impozantní působení na šampionátu.

Kryptonitem hegemonu

Český tým již potřetí za sebou zatarasil cestu v play-off Kanadě, což je zkrátka nevídané. Podařilo se to pouze Sovětskému svazu, když v letech 1978-1981 čtyřikrát za sebou dokázal zvítězit nad obrem. Tehdy se ještě hrálo systémem každý s každým, bez play-off, tím pádem Česko jako jediné drží statistiku vymazání *A Mari usque ad Mare* (Země od moře k moři) hned třikrát po sobě.

My vám ty medaile přivezeme

Dalším ukazatelem úspěchu desetimilionové země je fakt, že jako jediná získala čtyři placky z posledních čtyř mistrovství do 20 let. Na tomto úspěchu se podíleli dva hlavní trenéři – Radim Rulík, nynější trenér seniorského áčka mužů, který stupínkovou jízdu odstartoval druhým místem v roce 2023, a také Patrik Augusta, kterému se podařilo po dvou bronzích v letech 2024 a 2025 získat stříbrnou medaili z turnaje z roku 2026, podle fanoušků „s příchutí zlata“. Tímto završil úspěšnou spolupráci s mladíky. Funkci po něm převzal bývalý trenér Ocelářů, Zdeněk Moták.

Poprvé, snad ne naposledy

Teprve osmnáctiletý Vojtěch Čihař, odchovanec vyhlášené karlovarské akademie, získal jako první Čech v historii ocenění MVP turnaje, tedy nejužitečnějšího hráče. Těsně před zahájením přestoupil do klubu Kelowna Rockets, kde působí například po boku spoluhráče Tomáše Poletína, nebo také protihráče z celku Kanady, Tije Iginly.

„Češi, těší nás“

Spousta českých borců, pokud ne celá soupiska, si na turnaji právem udělala lepší jméno, a nejen sobě. Kladná vizitka může zásadně přispět hokeji v Česku do budoucna, ať už klubům, mladým hráčům, tak i třeba národnímu týmu jakékoliv kategorie. Jména jako Adam Jiříček, Adam Benák, Petr Sikora, Vojtěch Čihař, Michal Oršulák, Tomáš Poletín, nebo také Václav Nestrašil, který mimo jiné uchvátil svojí znalostí anglického jazyka, se dostaly do světa a mohou výrazně přispět na vývoji mnoha nadějných sportovních kariér v budoucnu.

Hurá, už jste na konci

Suma sumárum, turnaj se našim vyvedl. Jako takový nabírá na popularitě nejen v Česku, ale i ve světě. Já osobně se vždy těším na konec roku, až začne MS dvacítek, protože se jedná o energický hokej plný zvratů, překvapení, často dardy gólů... A hlavně přináší emoce, radost, smutek... Vždyť o tom to vlastně celé je.

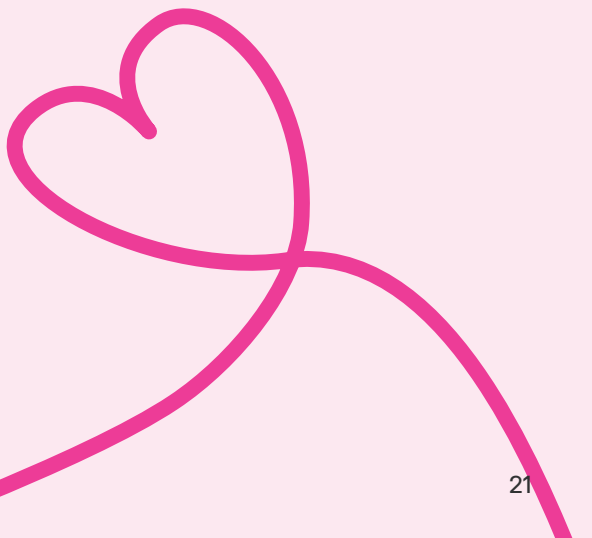
Nela Svobodová

Valentýnský dopis

Když je amor ve vzduchu,
Přízeň tvoji dobudu,
Ruku svou ti podám,
Lásku tvoji zdolám.

Užijme si ten den lásky,
Jsi symbol mé sedmikrásky,
Když mě tvá přítomnost polechtá na tváři,
Cítím, že mi srdce radostí zazáří.

Růže květ ti směle dám,
Ve svém nitru se tiše ptám,
Až ta slova vypovím,
Snad budeš můj Valentýn.

Erasmus

Třikrát jinak, přesto stejně

Johana Kunzová
Patrik Sivek
Tomáš Vacek

25. 1. — 30. 1. 2025

Návštěva Bruselu v rámci programu
Erasmus+

Společný projekt zaměřený na politiku
Evropské unie se školou v Kassel,
Německo.

Ilario Spinelli

Neděle 25. 1.

FLIGHT NO: BOARDING TIME: GATE: SEAT:
QS1002 16:45 A 2E

FROM: PRAGUE/PRG DATE: 25JAN
TO: BRUSSELS/BRU CLASS: Y

1 CABIN BAG 55X40X23CM / 8KG MAX. 1 SMALL ITEM 40X30X15CM / 3KG MAX.

Tomáš

Zabalit se na několikadenní zájezd mi nikdy nedělalo problém, ještě naposledy kontroluju, že mi nic nechybí. Hlavně košili, občanku a notnou dávku skepticismu. Cesta na letiště je rychlá, místem srazu je namalovaná zeměkoule na odletech terminálu 2. Když vystoupím z auta a vstupuji do areálu, zjišťuji, že zeměkoule jsou dvě. Na jedné z nich ale stojí hlouček lidí, z nějž poznávám většinu tváří. Vydávám se směrem k němu a čekám na instrukce. Po obdržení boarding passu od nepříjemného zaměstnance se vydáváme k bezpečnostní kontrole, která je rozdělená na dvě fronty, z nichž jedna byla výrazně kratší. Většina skupiny se přesunula k té výrazně delší. Vše ale zatím probíhá hladce a v pořádku, a tak se přesuneme na gate a čekáme na odlet. V letadle po mé pravici sedí Anička, po mé levici pán z Bruselu, navštívil v Praze koncert Andrea Bocelliho, líbil se mu. Ptám se ho na doporučení, co v hlavním městě Belgie navštívit. Říká, že raději nic, město je prý chladné, lidé odtazítí a neusměvaví a je

sužováno kriminalitou. Po vystoupení z letadla chvíli stojíme a snažíme se zorientovat. Mezitím projde nejvíc stereotypní ortodoxní žid, jakého jsem kdy viděl. Někdo z naší skupiny se na něj otočí. Vedoucí výpravy, Tomáš Řehák vznesl zajímavý dotaz: „No, kdo to je?“ Načež odvětim: „No, to je žid.“ Většina skupiny se začne smát, čemuž nerozumím. Antisemitismus zřejmě nevyzrál. Během cesty na ubytování se žádá z informací podaná mým bruselským spolucestujícím nepotvrzuje. Během patnáctiminutové pěší cesty nepotkáme téměř nikoho a bruselské hlavní nádraží, oproti pražskému, oplývá výrazně méně nebezpečnou aurou. Brána k hostelu je uzamčená. Vedoucí výpravy, pan zástupce Tomáš Řehák, zkušeně zvoní, načež se dveře s grandiózně noblesním zabzučením otevrou. Na pokoj si odložíme většinu věcí a vydáváme se na večeři. Je okolo deváté večer, ulice jsou prázdné a mimo jiné narazíme na zabetonovaný podchod. Zahřeje mě u srdce, připomene mi to Sítinou. Já, Patrik a Eliška se najíme ve Five Guys, zbytek jde jinam. Po návratu ulehám ke spánku s myšlenkami na Danuši Nerudovou.

Patrik

Pan Řehák dorazil v dobré náladě. Celkem klidný let v Boeingu 737, ale letěl jsem i v lepších letadlech. Turbulence byly mírné. V bruselském letišti jsme byli již v 19 hodin. Krátce po našem vzpamatování a použití toalet upozornil Mgr. Tomáš Řehák na jednu místní entitu slovy: „Kdo to je?“ načež odpověděl Tomáš Vacek: „To je žid.“ (zmíněná osoba byla učebnicovým příkladem ortodoxního žida, tento den jsme potkali takové osoby dvě). Tuto otázku jsem nečekal.

Brusel byl prázdný. Při osmé hodině večerní jsme na okraji centra nepotkali téměř nikoho. Mysleli jsme si, že je nějaká stávka. Pátrání po večeri jsme ukončili ve Five Guys, kde jsem měl jeden z největších burgerů, který jsem kdy měl. V „malé“ porci hranolek bylo tolik hranolek, že jsme shromáždili zbytek ze tří porcí do jedné papírové tašky — Tomáš Vacek pak předal tohle půl kila hranolek místnímu bezdomovci.

Ubytoval jsem se do dvoulůžkového pokoje. Netekla teplá voda. Trochu mi vadily pěnové matrace. Jinak byl pokoj v pořádku, stejně tady spíme jen jednou.

Johana

Náš první den probíhal celkem klidně. Protože jsem to já, tak jsem klasicky přišla pozdě na letiště. Letěli jsme v pořádku, od letušek jsme dostali táč s ovocem, což bylo moc super. Po příjezdu na ubytování jsme si odložili věci a šli jsme na jídlo. Pan učitel Řehák nás chtěl provést zkratkou skrz Brusel, měla jsem mírný pocit, že můj život v ten moment skončí. Došli jsme však v pořádku. K večeri jsem měla fakt masivní poke bowl. První den hodnotím velmi kladně.

25

ne

26

po

27

út

28

st

29

čt

30

pá

Pondělí 26. 1.

Tomáš

Po snídani se zabalíme a přesouváme na ubytování číslo dvě. Cesta trvá přibližně patnáct minut, během toho stihneme krátkou návštěvu gotického mariánského kostela Notre-Dame, je krásně nasvícený s děsivou dubovou kazatelnou. Když zjistíme, že adresa „ubytování“ je ve skutečnosti jen sídlo hostelu číslo 1, došlo k první hádce zájezdu. Johana vyřkla otázku, jak je vůbec možné, že je pan Řehák zástupce ředitelky? Zástupce pana zástupce, pan Marek Vašák, situaci pozoroval z povzdálí a dělal, že za nic nemůže. Zdali to tak opravdu bylo jsem se už nikdy nedozvěděl. Po návratu jsme se vzpamatovali a vydali se objevovat krásy centra. Jako první jsme navštívili Katedrálu sv. Michaela a sv. Guduly. Jedná se o majestátní gotický kostel s všemožnými dodatky z jiných období, například nádherná kazatelna je barokní a s velkým množstvím detailů. Při obdivování jedné z vitráží jsem úplně zapomněl na to, že jsme na prochzení celé stavby měli jenom 15 minut. Musel mě tedy jít hledat kolega Sivek. Na hlavním

náměstí jsme dostali rozchod, během něhož jsem si dal oběd, už jsem ale stihl zapomenout jaký. Navštívil jsem také místní obchod s deskami, výběr byl široký, ale často nezajímavý. Naštěstí se na mě usmálo štěstí v podobě Red Medicine od Fugazi. Když jsme dorazili zpět do hostelu, už na nás čekali Němci z kasselského gymnázia. Skamarádil jsem se s Rokhayou, aktivistkou za Palestinu, a Julusem, který, stejně jako já, má rád modulární syntezátory. Po krátké relaxaci jsme se vydali opět do města, během rozchodu jsem šel se skupinkou Němců na poké. Na hostelu nás k večeři čekal špíz, na němž byly kusy vepřového masa, které měly bramborovou texturu. Bylo to překvapivě dobré. Večerním programem byly jistě „icebreaker activity“, kterým do teď nerozumím. Šlo o to mezi Němci hledat lidi, kteří mají například stejného oblíbeného superhrdinu. Celá tato situace byla tak bizarní, že jsem zbytek aktivit raději vytěsnil. Jdu spát a myslím na Ondřeje Koláře

Ráno jsme se nasnídali a opustili naše ubytování. Vyšli jsme do města do dalšího hostelu. Teda to jsme si mysleli — místo do jiného ubytování jsme šli do sídla společnosti, která provozuje hostely. Prostudováním faktur jsme došli k prozření — opustili jsme hostel, do kterého jsme se chtěli přestěhovat. Z tolika míst v Bruselu jsme omylem narazili na to stejné.

Bylo mi řečeno, že chlapci budou mít pokoj pro osm lidí, ve kterém budu já, Tom a dále šest Němců. Toho jsem se nadmíru obával. Kdo mne zná, tak ví, že nejsem moc sociální a socializovat se s šesti Němci?!

Nakonec jsme na pokoji v pěti. Hned ze začátku se se mnou chtěl bavit Louis (Němec). Začal s hudbou — já mám hudbu rád, ale je to tak složité téma. Nevím, jak začít. Nevím, co poslouchá druhá strana a vyjmenovávat všechny interprety jako záchytné body se mi nechtělo.

Na tu otázku mi trvalo odpovědět tak dlouho, že mne z toho musel pomáhat Tomáš. Děkuji. Julius to zkusil znovu s programováním, toho jsem se chytl lépe. Tvoří s Pythonem a trénuje si jazykový model. Stručně jsem mu vysvětlil, co je to flatpak. Říkal, že to pochopil, ale byl zaměřený na úplně jinou oblast. Je mnohem více zaměřen na hardware než já.

Dnes jsme dvakrát navštívili stejnou katedrálu Saints-Michel-et-Gudule a prošli město. Až večer jsem zjistil, že žádný Louis s námi není. On se jmenoval Julius a s Tomášem celý večer tvořili se syntetizátory. Teď jen lituji, že jsem během toho zůstal ve stejné místnosti.

Dnes byl velmi zajímavý den. Všechno to začalo ranním výletem do druhého hotelu. Ale nebudu předbíhat. Ráno jsem vstala, šla jsem si zaběhat po Bruselu a pak jsem šla na snídani. Po snídani jsme měli sraz a šli jsme se přemístit do druhého hotelu. Když jsme prošli přes půlku Bruselu, zjistili jsme, že jsou to pouze kanceláře. Zkuste hádat čeho. Ano, správně – toho samého hotelu, kde jsme byli tu noc předtím. Odpoledne jsme dvakrát navštívili bruselské památky, jednou sami, jednou s Němci. Večer jsme hráli icebreakers, což jsou seznamovací hry. Poté jsme měli volno. Šli jsme nakoupit společně s částí německé skupiny něco dobrého na večer a šli jsme k nám na pokoj hrát Uno a povídat si.

25

ne

26

po

27

út

28

st

29

čt

30

pá

Úterý 27. 1.

27.01.2026

27.01.2026

MEP Nerudová -
Meeting with
students**PARTICIPANT**

Tomáš

Vzbudil jsem se s nadšením. Dnes je den D. Den, kdy uvidím nejrelevantnějšího českého euroreprezentanta. Stejně jako k většině politikům nechovám vůči Danuši sympatie. Ačkoliv se jí nedá upřít vliv na mladou generaci, její působení mezi ní se mi vždy zdálo extrémně přeceňované. Po ranní hygieně a snídani jsem si nasadil košili a se skupinou se vydal vstříc bruselským megastavbám. Po cestě potkáváme zástupkyni středočeského kraje, Petru Pecovou, se kterou má naše škola vřelý vztah. V hlavě sám sobě vznáším podezření, že setkání bylo domluvené, ačkoliv vše ostatní nasvědčovalo tomu, že nikoliv. Před Evropským parlamentem se prochází skupina policistů, někteří úbořem podobní členům americké ICE. Zajímavé. Do checkpointu, který se nachází hned naproti hlavnímu vstupu do Parlamentu, si jdeme vyzvednout čip, kterým se dostaneme do sídla. Do bílých automatů se skenerem přiložíme náš občanský průkaz a obdržíme bílou papírovou kartičku. V průhledném kyblíku

vedle se nachází plastové špendlíky, kterými se kartičky propichují a následně připnou na libovolný textil. Před ním na nás čeká průvodkyně, která nás osloví s tím, že si máme připravit občanské průkazy. Sekuriták před dveřmi zkontroluje, jestli všem sedí jméno na OP a přístupové kartičce. Potom nás čeká bezpečnostní prohlídka, na které byla zakázána jakákoliv dokumentace, proto si tuto část příběhu nechám pro sebe. Vzněl jsem dotaz, zda jsou čipové kartičky udržitelné. Průvodkyně mne ubezpečila se slovy, že ano. Po vstupu do hlavního areálu nás čekala svižná prohlídka, nahlédli jsme do samotné jednací místnosti, kde jsme pořídili nějaké fotografie.

Poté nás už čekalo samotné setkání s paní Nerudovou. Probíhalo ve stereotypním kancelářském meeting roomu. Nedostalo se nám pořádného úvodu, tak se ho, poněkud rozpačitě, chopil pan Řehák. Následovalo kolo otázek, jejichž odpovědi byly ty nejvíce plytké, politické a sterilní, jaké si vůbec dokážete představit. Moc nadšený

jsem tedy nebyl. Naprostý vrchol diskuse nastal v moment, kdy došlo na téma česko-izraelských vztahů. Argumentoval jsem mezinárodním právem, celá otázka nakonec byla přetočena na diskusi o USA a o tom, že mezinárodní právo postrádá význam. Upřímně, něco na tom bude, právo silnějšího bohužel bude vždy převažovat, je to ale vhodná odpověď ze strany politicky, jež reprezentuje politiku, která se mezinárodním právem ohání při každé diskusi o Putinovi? To raději nechám na vás. Celé toto podivné setkání bylo zakončeno skupinovou fotografií a darem v podobě plátěnky s logem Danuše Nerudové, která byla plná jejích reklamních předmětů, mezi nimiž byla i flaška, samozřejmě také s logem DN.

Potom následoval rozchod, naobědval jsem se a navštívil další obchod s deskami. Tento nesl název *Caroline*, selekce byla široká a plná kapel, které mám rád. Měl jsem trochu problém se rozhodnout, nakonec jsem sáhl po post-punkové klasice *Young*

Marble Giants a mým velmi oblíbeným *The Gun Club*.

Místo srazu bylo Parlamentarium, návštěvnícké centrum EP. Sešli jsme se i s Němci, kteří měli setkání s jejich europoslancem Udo Bullmannem až po nás, krátce jsme se podělili o naše zkušenosti, prošli kontrolou a vstoupili do muzea, které bylo poměrně nicneříkající, ale rychle prochozené.

Následoval další rozchod, během kterého jsem se rozhodl navštívit legendární Kiosk Radio, v baru jsem se svěřil, že si potřebuju přelepit láhev, darovali mi tedy velké množství samolepek, dal jsem si club maté, vyfotil se a šel do hotelu.

Náplň večera proběhla v klidné a přátelské atmosféře, všichni jsme se lépe poznali a Julius, dle soudu ostatních můj bratr, slavil narozeniny. Vše dopadlo dobře, v posteli si ještě rychle přečtu denní zprávy a usínám s myšlenkami na Petra Macinku.

Patrik

Mám smíšené pocity. Paní Danuše Nerudová mne, upřímně řečeno, svými odpověďmi nepotěšila, ale zase na druhou stranu jsem s tím také trochu počítal. Neodpovídala přímo, ale jako kdybyste jeli z Prahy na Kladno přes Brno a zastavili byste se v Ostravě. Celou dobu, kdy jsme byli s ní, mi připadalo, že nás tam nechce, že spěchá apod. Bylo to takové nelidské, spíše reklama než debata. Dostali jsme tašku s nápisem „Danuše Nerudová“ a s jejím logem. Proč potřebuje politik logo? Kdybych viděl to logo samotné, tak bych netušil, že to má znamenat „Danuše Nerudová“. V tašce se skrýval blok, propiska a lahev. Všechno s Danuší, logem Starostů a EPP. Tu lahev si ještě dnes přelepil Tomáš samolepkou, aby ji mohl používat na veřejnosti, já asi udělám něco podobného. A ještě k tomu přišlo.

Tento nanicovatý den jsme ale zachránili přátelským večerem. Jsem opravdu rád, že znám tak skvělé lidi. Noc a květnaté diskuse jsme zakončili Juliovými narozeninami. Byl šťastný a my jsme byli šťastní s ním. Dostal knihu a Mate.

Johana

Moje první návštěva Evropského parlamentu, to je asi nejdůležitější bod dneška, ale pojďme začít od začátku. Po cestě do Evropského parlamentu jsme potkali paní hejtmanku Petru Peckovou. Díky mé předchozí účasti na projektu Setkání s hejtmankou jsme se „znaly“. Tak jsem ji tedy oslovila a pak se přidal zbytek skupiny. Po společné fotografii jsme šli na schůzku s naší europoslankyní a bývalou kandidátkou na prezidentku Danuší Nerudovou. Jako první jsme si vyzvedli akreditace a poté jsme šli před parlament a čekali jsme, až si nás vyzvedne její asistentka. Udělala nám menší tour parlamentem a pak jsme šli už na velice očekávanou schůzku. Jako mladá studentka jsem si paní Nerudovou představovala jako nějaký svůj vzor. Někoho, kdo bojuje za to, aby, kdybych v budoucnu chtěla být v politice, měla stejný hlas jako všichni ostatní a měla místo u stolu. Neříkám, že jsem se po našem setkání tak necítila, ale byla jsem zklamaná. Přišlo mi, že není ta, co má opravdový zájem, celá schůzka probíhala v opravdu divném duchu. Odpoledne jsme navštívili Parlamentarium, což bych zhodnotila pět z deseti.

25

ne

26

po

27

út

28

st

29

čt

30

pá

Středa 28. 1.

28.01.2026

28.01.2026

MEP KOLAR -
Students from
Kladno gymnasium

PARTICIPANT

Tomáš

Probudil jsem se v poměrně neutrální náladě, opět si nasadil košili, nasnídal se a vydal se vstříc Bruselu. Dnes byla v plánu schůzka s Ondřejem Kolářem, která byla, nejen díky absenci trapných reklamních předmětů, lepší než ta s DN. Mluvil hodně o zahraničních zkušenostech a srovnával komunální a „vyšší“ politiku. Jeho odpovědi byly dlouhé a každé otázky se věnoval opravdu pečlivě, moc jsem si to užil. Otázce izraelsko-českých vztahů se nevyhnul a pohyboval se zároveň trochu na ambivalentní rovině. Vzhledem ke zprávám předchozího dne se vyjádřil i k Petru Macinkovi, řekl, že by si zasloužil pár výchovných facek, což mi bylo poměrně sympatické. Kritizoval českou parlamentární misogynii a ačkoliv jsem se s ním samozřejmě na spoustě věcech neshodl, setkání proběhlo v mnohem profesionálnější a uvolněnější atmosféře než to předešlé. Hodně mi pomohlo uvědomit si roli Česka v rámci EP a považuji ho za highlight celého zájezdu.

Rovněž jsme navštívili něco jako muzeum Evropy, upřímně si teď nedokážu vybavit, jestli to bylo před nebo po schůzce, každopádně stejně jako Parlamentarium se jednalo o poměrně nezajímavou výstavu.

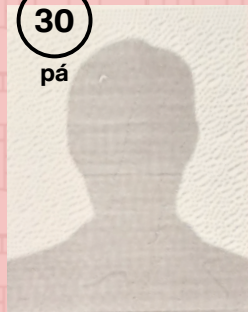
Zbytek dne se nesl v rámci rozchodu, viděl jsem konečně Manneken Pis, nakoupil nějaké dárky domů a po večeři jsme společně pohovořili o nabitých dojmech a zkušenostech. Během jídla jsme narazili na skupinu Francouzů, byl jsem v dobré náladě, a tak jsem řekl svou oblíbenou frází: *Je suis choucroute*¹. Usínám a myslím na Petra Pavla.

¹Jsem kysané zelí.

Na dnešek byla plánovaná schůze s Ondřejem Kolářem. Měli jsme štěstí, protože jsme usedli ve větší zasedačce. Bavili jsme se o Petru Macinkovi a jeho nedávných vyjádřeních. Prý si takový člověk zaslouží pár výchovných facek. O misogynii, která je bohužel stále spatřitelná v politice i mimo — v poslanecké sněmovně je stále ta „strejcovská“ morálka, kdy se politici mužského pohlaví, kteří vedou politické skupiny, snaží zahanbovat a zastrašovat ženské političky. Porovnával politiku na úrovni města, republiky a Evropské unie. Své studium v Irsku, srovnával Irskou politiku a tu Českou, kdy došel k závěru, že Česká republika je více konzervativní než některé země s větším podílem náboženských skupin. Došlo i na Izrael a Palestinu a jsem rád, že odpověděl jasněji než paní Nerudová — jeho názor je ve středu mezi Izraelem a Palestinou blíže k Izraeli. Prý obě strany mají své špatnosti a „Izrael potřebuje novou vládu, protože Netanjahu dělá Izraeli medvědí pomoc“. Mluvil pomaleji než Nerudová, ale srozumitelně. Po odchodu ze zasedačky jsme se vyfotili. Nejdříve jen s Kolářem a poté i s rakouským poslancem Mandlem (večer jsem zjistil, že je velmi nakloněn Izraeli).

K obědu jsem si konečně dal něco jiného než poke a vyrazili jsme do muzea. Muzeum bylo velmi podobné tomu ze včerejška nebo alespoň mi to tak přišlo. Protože jsme zase měli dost času na procházení města, konečně jsem se podíval na čůrajícího chlapce a zase jsme navštívili obchod s vinyly, přestože nemám gramofon, tak se mi tento typ trávení času líbil.

Naše středeční ráno začalo návštěvou Domu evropské historie. Jestli je něco, co mě v místních muzeích vytáčí, jsou to audioprůvodci. Bylo to v porovnání s Parlamentáři dost podobné. Jedna z mála věcí, která mě vskutku zaujala, byla zbraň, kterou byl zabit František Ferdinand d'Este. Na oběd jsme šli s Emmou na poke bowl, kde však nikdy nebylo místo k sezení, takže jsme skončily posazené na schodech před Europarlamentem. Po obědě jsme šli na schůzku s panem Kolářem, ze které jsem byla velmi příjemně překvapená. Byl velmi milý a celou schůzku uvedl tím, že se nám představil, na rozdíl od paní Nerudové. Diskuze s ním probíhala velmi jednoduše a přirozeně, dokonce došlo i na rozebírání konfliktu mezi panem Macinkou a panem prezidentem. Večer jsem byla běhat po Bruselu a musím vskutku říct, že na běhání je to úžasné město. Každé auto vás pustí a parků tu mají hodně. Uběhla jsem deset kilometrů téměř bez problému.

25
ne26
po27
út28
st29
čt30
pá

Čtvrtek 29. 1.

ex | pz | cz | es

Wilhelmgymnasium Kassel und Sportgymnasium Kladno

Tomáš

Skupina Francouzů mě na snídani pozdravila se slovy: „Hi, Choucroute!“ Dnes byla na programu návštěva libovolného muzea. Já, Patrik a Julius jsme si vybrali muzeum René Magritta a Musée Old Masters. Magrittovo muzeum představovalo méně známé kousky mistra surrealismu, velmi mnou rezonoval například obraz *Muž z moře*. Musée Old Masters vystavovalo převážně stará díla tzv. severorenesanční školy, majestátní, na první pohled normální malby, pozorného obdivovatele překvapily znepokojivými detaily, jako například muž držící vytržený jazyk.

Poté nás čekala návštěva sídla Evropské rady a Rady EU. V jednom z mnoha sálů nás přivítal sympatický Radomír, který nám přiblížil více nudné a byrokratické aspekty práce v této instituci, jeho hodinový monolog byl poměrně vyčerpávající, ale nemohl jsem se od něj odtrhnout, celý systém je tak složitý a fascinující, až z toho šla hlava kolem.

Ve chvíli, kdy jsme byli v návštěvnickém centru, právě končila schůze ministrů zahraničí, mezi nimi samozřejmě nechyběl nechvalně proslulý Petr Macinka. Stačilo jen chvíli vytrvat u červeného koberce s vlajkami, o jeho slizkém úsměvu jsem měl noční můry. Den byl zakončen karaoke, kterého se účastnili i ti, od kterých to nikdo nečekal, třeba obchodník z Maroka nebo mí francouzští přátelé.

Patrik

Dopoledne jsme se rozdělili do skupin na prohlídku muzeí. Já jsem šel do Musée Magritte a Musée Old Masters. Celý komplex byl zdarma do osmnácti let. Bylo to zajímavé. Před odchodem z muzea jsem si ještě posbíral letáky pro inspiraci. Nalezl program divadla *Le cent quarante* se švýcarskou vazbou. Také program taneční skupiny *Charleroi Danse* s velmi zajímavým layoutem a program v *katedrále svatého Michala a Gudula* a kulturního centra *Le Jacques Franck*. Noviny *Bruzz*, kterým jsem nerozuměl, protože byly pouze v nizozemštině, a noviny biografu *Nova*. Dále program na leden a únor labelu *Muziekpublique* a dva letáčky do *Musées royaux des Beaux-Arts de Belgique* a Muzea přírodních věd. Myslím si, že belgické tiskoviny jsou alespoň do grafické podoby velmi dobré. Kvůli tomu, že jsou v Belgii oficiální jazyky tři (vlámština, francouzština a němčina), jsou texty většinou alespoň dvojjazyčné (s výjimkami) a nejčastěji se setkáváme s francouzštinou a vlámštinou. Němčinou zde mluví okolo 1 % obyvatel, a tak se často vynechává.

V Radě Evropské unie na nás čekala snad už poslední prohlídka s rentgenem a branou jako na letišti (za celou dobu jsme tím prošli na letišti v Praze, dvakrát při vstupu do Parlamentu EU, dvakrát u muzeí a teď). Přivítal nás pán v zasedačce a nejnudnější přednáška tohoto týdne. Prošli jsme si jen malou část Rady až k červenému koberci s vlajkami, kde jsme potkali našeho ministra Macinku.

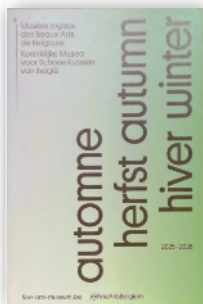

Včera večer jsme se rozdělili do týmů podle toho, kdo do jakého muzea půjde. Já jsem se na poslední chvíli rozhodla, že půjdu do muzea iluzí. Tak jsme tedy ve čtyřech společně s panem učitelem Vašákem šli do muzea iluzí. Před otevřením muzea jsme se postavili v kavárně, kde jsem si dala matchu. Muzeum samo o sobě jsme měli projít za půl hodiny, a tak nastal problém, co budeme dělat dál, vzhledem k tomu, že sraz byl až po dvanácté hodině. Procházeli jsme se a napadlo nás zajít si do herny (s deskovými hrami). Tak jsme k ní tedy došli, ale zjistili jsme, že půjčuje pouze Pokémony, což bohužel nebylo nic pro nás. Naše štreka po Bruselu tedy pokračovala dál. Našli jsme půl hodiny vzdálenou bezlepkovou restauraci, kde mají pizzu. Došli jsme do ní a po cestě jsme se vyfotili s Pražským domem. Pizzerii hodnotím deset z deseti, bylo to fakt mňamka.

Poté nastala poslední prohlídka evropské instituce, a to konkrétně Rady Evropské unie. Měli jsme velmi nudnou přednášku od nějakého sekretáře o tom, co tam dělá. Kdybych zrovna nebyla po obědě a v místnosti nebylo vydycháno, možná bych nebyla na pokraji usnutí, ale bylo, takže jsem se co nejvíce snažila nezavřít oči. Po přednášce byl asi největší zážitek dne. Končila porada ministrů zahraničí a my

jsme čekali na místě, kudy procházejí, než přijdou k novinářům, a tak jsem poprvé za svůj život spatřila člověka, který v Česku ukončil globální oteplování, pana ministra zahraničí Petra Macinku. Po tomto setkání, kde jsme si nevyměnili ani slovo, už byl zbytek dne takový prázdný. Nakonec jsme však měli karaoke s německou skupinou, což bylo fajn. Nejlepší zpěvák byl však pán z Maroka, který si dal sólo na písničku *My Way* od Franka Sinatry.

Pátek 30. 1.

FLIGHT NO: **QS1003** BOARDING TIME: **19:00** GATE: **A** SEAT: **2E**

FROM: BRUSSELS/BRU DATE: 30JAN
TO: PRAGUE/PRG CLASS: Y

1 CABIN BAG 55X40X23CM / 8KG MAX. 1 SMALL ITEM 40X30X15CM / 3KG MAX.

Tomáš

Němci se s námi velmi brzy po snídani rozloučili. Poměrně jsem si s většinou z nich rozuměl, vyměnili jsme si kontakty a snili o dalších setkáních, ke kterým pravděpodobně nikdy nedojde. Naposledy jsem prozkoumal centrum Bruselu. Let domů byl klidný a bezproblémový, stejně jako celý výlet. Pokud jsem si měl něco z toho všeho odnést, nikdy není od věci být kritický a vzdělávat se. Moc jsem si to užil.

Patrik

Hned zrána odjeli naši němečtí přátelé, a i přestože jsem se s nimi moc nebavil, budou mi chybět. Den byl volný, šli jsme městem a odpočívali jsme. V 19:30 jsme seděli v letadle. Oproti prvnímu tenhle Airbus 220 působil luxusně, dokonce se nám vešla zavazadla pohodlně do horní příhrádky.

Celý týden byl hezký a jsem rád, že jsem měl tu možnost navštívit jinou zem a místa, na která se většina lidí nedostane. Děkuji všem, kteří společně s námi tuto cestu podnikli, učitelům, studentům českým i německým.

Johana

Rozlučkový den. Udělali jsme s Němci „pápá lá-lá“ a šli jsme si zabalit. Nějak moc jsem to neprožívala, vzhledem k tomu, že tam za týden jedu znovu. Po zabalení všech našich věcí šla část skupiny do automobilového muzea, což musím říct, že bylo nejlepší muzeum zde v Bruselu. Na oběd jsme šli zase do stejné restaurace jako včera a pak už hurá na letiště. Něco, co bych ráda zmínila, je to, že jsem se před *Arcades du Cinquantenaire* válela s Eliškou po zemi, abychom ze svých těl napsaly „sgagy“. To bude velmi zajímavá vzpomínka.

Johana Kunzová

Johy yapp session

Proč ji jako společnost akceptujeme? Ráda bych začala tím, že tímto článkem nechci pošpinit ničí jméno. Už jen to, že jste si náš časopis otevřeli a čtete ho, znamená, že vás alespoň trochu zajímá, co dělají ti divní lidé od vás ze školy. Pokud to čtete a nechodíte k nám do školy, tak se vás upřímně ptám, jak moc se nudíte? Ale pojďme k tomu hlavnímu.

Mám hrozně ráda svoji školu, i když to moc často neříkám nahlas, tak se mi tu vsutku líbí. Možnosti jsou hrozně moc rozsáhlé a mohu se realizovat ve spoustě směrů, aniž bych nějak vycházela ze svojí komfortní zóny. Vzdělání, Erasmus, cestování — toto vše je v dnešní době stále privilegium, kterého si dostatečně nevážíme. To, že se můžu vyjádřit a vytisknout tato slova ve školním časopise, by bylo pro ženy 200 let zpět nepředstavitelné, a to, že jsem sama šéfredaktorkou, ještě nepředstavitelnější.

Je velmi těžké si zatím představit ty roky útlaku, ty roky, co bych místo studia trávil ve svých šestnácti výchovou dvou dětí s manželem, kterého nemiluji, a který, když přijde domů, tak je opilý a pouze mě chce bít nebo se mnou souložit.

A teď přichází ten moment na hlavní myšlenku celého tohoto textu: proč jsme tak nevděční za to, co máme? Neustále slyším u nás ve škole někoho stěžovat si na to, že se musí učit, nebo že má moc práce. Ano, přiznám se, občas to dělám sama. Ale pak přijde to uvědomění, že nic z toho, co já zde dostávám, není doopravdy zadarmo.

Jsem ráda, že můžu chodit do školy a štvát lidi tím, že jim říkám informace, na které se neptali. Přejde mi dosti pošetilé nebýt schopen si uvědomit ty možnosti, které tady máme, protože situace vdávání se ve dvanácti je bohužel v některých zemích dnešního světa stále realitou.

Proto mě děsně mrzí, když někdo říká, že naše škola je hrozná, nebo když někdo někoho soudí za to, že se účastní soutěží, je předsedou školního parlamentu nebo že píše do školního časopisu. Já už jsem se časem naučila si z toho nic nedělat, ale pro ty, co s něčím takovým teprve začínají, to může být velmi nepříjemné.

Vlastně jsem v této pozici, že si z toho nic nedělám, jen díky své tvrdohlavosti. Kdybych nebyla tak tvrdohlavá, tak to asi vzdám po prvním negativním komentáři. Proto vás prosím — podporujte své kamarády, spolužáky, blízké v tom, co dělají, i když se to může zdát nerdské.

Žijeme v zemi plné možností a je škoda nepoznat sám sebe a nevyzkoušet si věci, dokud můžeme, protože právě to nás doveče k tomu poznat svoje pravé já a být šťastní v životě v tak úžasné zemi, jako je Česko.

Matěj Kučera

Kladno s Motorem i nadále tápe ani po reprezentační pauze se nenaladilo vítězně

Hokejisté A-týmu Kladna odehráli v pátek 19. prosince první utkání po reprezentační přestávce, když se představili na domácím ledě proti českobudějovickému Motoru. Pro oba celky šlo o klíčový duel, jelikož se po třiceti odehraných kolech nacházely v tabulce jen místo od sebe. Kladno šlo do zápasu s 38 body na kontě, Motor posbíral o pět víc. Za zmínku stojí, že bodový přiděl mohl být zcela odlišný, kdyby Kladenští dotáhli do vítězného konce minulý vzájemný střet z 18. kola nejvyšší tuzemské soutěže. Ještě sedm minut do konce základní hrací doby byli hosté ve vatě o tři góly, v tom však Jihočeši započali comeback, u jehož zrodu stál ex-kladenský Adam Kubík. Za podpory fanoušků se domácím povedlo vyrovnat na 3:3 a v prodloužení pro ně bod navíc vystřelil již zmiňovaný Kubík. Kuriozitou je, že má k městu uhlí a oceli stále blízko, občas totiž navléká dres hokejbalových Rysů a po své sezóně na ledě jim pomáhá v play-off.

Předvánoční utkání bylo doprovázeno minutou ticha pro zesnulého obránce Josefa Horešovského, který též nastupoval jak v barvách Kladna, tak v dresu Českobudějovických. Za reprezentaci nastoupil ve více než 150 zápasech. Do jeho sbírky patří 2 medaile ze zimních olympijských her, konkrétně stříbro z roku 1968 a bronz z her následujících, tedy 1972. Na prvním zmíně-

ném turnaji si svými výkony vysloužil cenu za nejlepšího zadáka turnaje. Po uctění legendy mohlo utkání započít, a to i se třemi navrátilci do sestavy. Na led se vrátili po delší době velmi zkušený borci, konkrétně kanadský Jérémy Blain, kapitán Rytířů Miroslav Forman a v neposlední řadě Jaromír Jágr.

První třetina sice gól nenabídla, za to diváci se rozhodně nenudili. Domáci mohli udeřit po vyloučení Jaromíra Jágra, ale protiútok v oslabení nevyužili. Z trestné lavice se „šedesát osmička“ vrátila na led pouze po dobu 13 sekund, dokud Jágr nebyl poslán sudími nazpět za sekání — odpykával si tak dvakrát menší trest v krátké sekvenci. Zdálo se, jako kdyby Kladnu oslabení sedlo více než hra pět na pět. Z bleskového protiútoků šanci nevyužil forvard Tristen Robins, gólmán Milana Kloučka zachránila branková konstrukce. Navazující tlak se zvyšoval, ale bez úspěchu, a tak šly oba týmy do šatny smírně.

Druhá perioda začala pro Rytíře poněkud radostněji. Kelly Klíma využil přečíslení 2 na 1 a raketou zápěstím vymetl pavučinku v pravém horním růžku. Navázat na tento počín se při přesilové hře nepovedlo, ba naopak. Martin Beránek nastartoval „Motory“ a po přebuslení kladenských strážců náramně vyřešil nájezd na Adama Brízgalu, čímž srovnal stav utkání. Pro modrobílou to byla už třetí přesilová hra ve dvou zápasech, kdy inkasovali — před reprezentační pauzou hned dvakrát v oslabení udeřila olomoucká Mora. Miroslav Forman v téže početní výhodě jen orazítkoval tyč, a tak se hrálo nerozhodně, než přišel „faktor Kubík“, který po aktivním napadání Matěje Kašlíka a následné příhře od Filipa Přikryla zužitkoval momentu překvapení a překlopil tak vedení ve prospěch

hostů. Chvilku poté mohl navyšovat Matěj Toman, kterého ale fantasticky zneškodnil Adam Brízgala. Poslední slovo v druhém dějství si vzal Robins, jenž se svým smyslem pro skórování nacházel ve správnou chvíli na správném místě, když uklidil puk do odkryté brány po naservírovaném pasu zpoza branky jako na zlatém podnose od Klímy. Skóre se už do přestávky nezměnilo, tím pádem se šlo do 3. třetiny „vabank“.

Během pauzy jsme se dočkali příjemného proložení utkání v podobě exhibičního zápasu mladých hokejových nadějí, kde proti sobě nastoupili bílé a modré dresy. Zajímavému utkání 2. tříd mladičkových Rytířů přihlíželo mnoho fanoušků a musel to být zážitek, který jen tak nezapomenou.

V třetím dějství se opět blýskl kladenský gólman Brízgala, a to hlavně po zároku proti dánskému reprezentantovi Nicku Olesenovi, jež si najel mezi kruhy, ale ve slibné palebné pozici neuspěl. Pár minut na to vychytil zkušeného Jana Ordoše při pokusu obelstít kladenskou oporu kličkou do backhandu. Štěstí se však přece jen přiklonilo k městu piva. Jan Štencel zachytil pas od Tomana a ze vzduchu dorazil puk do branky Kladeňáků. Kladnu jako kdyby se z nebe naskytla šance vyrovnat po vyloučení Olesena v čase 58:48. Branková sířena se ale už nerozhoukala, a Budějovičtí tak vyšli se všemi třemi body.

Kladenští tak nevyužili šance na reparát a pro kýžené body si nesáhli. Promarnili též šanci poodskočit od dotahujících se Bruslařů z Mladé Boleslavi, kteří uhráli cenné vítězství, když na ledě Vítkovic zvítězili 1:2. Rytíři se před svátky představí na domácím ledě 23. prosince proti Vychoďochům z Pardubic a pokusí se tak připsat si první výhru za prosinec, jelikož se jim nevyvedl ani nedělní venkovní zápas, ve kterém nestačili na Bílé Tygry Liberec v poměru 4:1 z pohledu domácích.

Jeho trenérský protějšek, David Čermák, byl s hodnocením méně pozitivní. „Chtěli jsme do zápasu vstoupit úplně jinak. Chybělo nám větší nasazení, větší obětavost. Byl to domácí zápas po (reprezentační) pauze a z naší strany to bylo špatné“.

Kladno

.d8888b.		.d8888b.	
d88P Y88b		d88P Y88b	
888	..	.d88P	
.d88P	""	888"	
.od888P"		"Y8b.	
d88P"	..	888	888
888"	""	Y88b	d88P
8888888888		"Y88888"	

České Budějovice

$$(0:0, 2:2, 0:1)$$

[23] Klíma (Ryšavý, Vigneault)

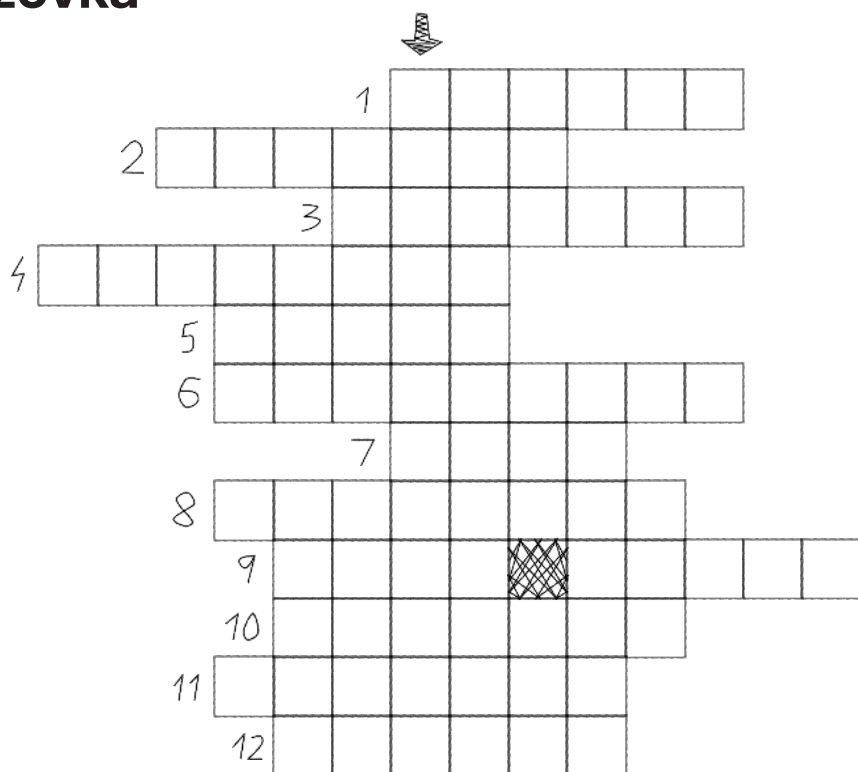
[39] Robins (Klíma)

[26] Beránek

[31] Kubík (Přikryl, Kašlák)

[47] Štenceľ (Beránek, Toman)

Křížovka

- 1 Jak se jmenuje tento časopis?
- 2 Jaké značky je televize ve vestibulu školy?
- 3 Jak se nazývá projekt, kterého se účastní žáci a učitelé naší školy?
- 4 Bývalá školní kapela chlapců z dnešní VI. B nesla název?
- 5 Příjmení pana zástupce pro pedagogickou činnost
- 6 příjmení paní ředitelky
- 7 křestní jméno pana Stejskala — kladenského mushera a učitele
- 8 V jaké ulici se nachází naše škola?
- 9 Naše bistro ve škole se jmenuje?
- 10 kvinta, sexta, [...], oktáva
- 11 Jak se jmenuje koncentrační tábor, do kterého jezdíme na exkurzi a od článku Tomáše Vacka se v něm nikdo na fotkách nesměje?
- 12 Jaký týmový sport se od příštího roku stává kmenovým?

© Redakce Žurnálu Sportovního gymnázia, Kladno, Plzeňská 3103
2026, všechna práva a chyby v textu vyhrazeny